

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

Warszawa, dnia 20 września 1961 r.

Nr 15

Poz. 72 — 79

TREŚĆ:

Zarządzenia Ministra:

- Poz. 72 — nr 183 z 31.VIII.61 r. w sprawie ustaleń tymczasowych zasad współpracy i koordynacji branżowej w budownictwie oraz wyznaczenia jednostek wiodących
- Poz. 73 — nr 184 z 1.IX.61 r. w sprawie wykonywania przez zakłady pracy niektórych czynności z zakresu rent
- Poz. 74 — nr 186 z 2.IX.61 r. w sprawie podwyżki wynagrodzeń za pracę najniżej zarabiających pracowników
- Poz. 75 — nr 188 z 1.IX.61 r. w sprawie premiowania maszynistek

Zarządzenie Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz Ministra Handlu Wewnętrznego

- Poz. 76 — z 14.VI.61 r. w sprawie zasad organizowania dostaw materiałów budowlanych na cele rynkowe

Protokoły dodatkowe:

- Poz. 77 — z 1.IX.61 r. do Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie z dnia 15 marca 1958 r. dotyczący zasad wynagradzania woźnych, sprzętaczek, palaczy centralnego ogrzewania i dozorców zatrudnionych w biurach (samodzielnych pracowniach) projektów
- Poz. 78 — z 2.IX.61 r. do Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie z dnia 15 marca 1958 r. o zmianie protokołu dodatkowego z dnia 30 września 1958 r. dotyczący zasad wynagradzania pracowników umysłowych zatrudnionych w biurach (samodzielnych pracowniach) projektów
- Poz. 79 — z 2.IX.61 r. do układów zbiorowych pracy w budownictwie dotyczący podwyżki wynagrodzeń za pracę najniżej zarabiających pracowników

Komunikaty

72.

ZARZĄDZENIE nr 183 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 31 sierpnia 1961 r.

w sprawie ustaleń tymczasowych: zasad współpracy i koordynacji branżowej w budownictwie oraz wyznaczenia jednostek wiodących.

(znak: OR 3-52/61)

W celu stworzenia warunków dla zwiększenia produktywności przedsiębiorstw budownictwa, przystosowania rozwoju mocy produkcyjnej wykonawstwa budowlanego do potrzeb społecznych i zapewnienia pełnej realizacji planów gospodarczych w zakresie budownictwa oraz w celu:

- prawidłowego podziału pracy, bezpośredniej koordynacji i koncentracji działalności poszczególnych jednostek organizacyjnych budownictwa,
- prowadzenia kompleksowych prac nad planami perspektywicznymi, wieloletnimi i rocznymi oraz prawidłowego bilansowania, programowania i wykonywania zadań planowych,
- właściwego wykorzystania mocy produkcyjnej i określenia słusznych kierunków i rozmiarów nakładów inwestycyjnych,
- rozpowszechniania osiągnięć techniki, wymiany doświadczeń technicznych i ekonomicznych oraz wza-

jemnej pomocy techniczno-organizacyjnej dla poprawy wyników działalności gospodarczej,

- stosowania prawidłowych norm, cen, stawek płac itp., na podstawie § 32 uchwały nr 195/60 Rady Ministrów z dnia 9 czerwca 1960 r. o współpracy i koordynacji branżowej (Mon. Pol. nr 56, poz. 268), za zgodą Prezesa Rady Ministrów zarządza się, co następuje:

§ 1. Jednostki organizacyjne budownictwa, wymienione w § 4 i 7, o takim samym lub podobnym przedmiocie specjalizacji budowlanej, podporządkowane różnym organom nadrzędnym, zawierają porozumienia w sprawie współpracy i koordynacji swej działalności na zasadach ustalonych w zarządzeniu („porozumienia branżowe budownictwa”).

§ 2. 1. Jednostkami organizacyjnymi upoważnionymi do zorganizowania porozumień branżowych budownictwa oraz do wykonywania funkcji koordynacji w budownictwie są zjednoczenia kluczowe nadzorowane przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, zwane dalej „zjednoczeniami wiodącymi”.

2. Funkcje zjednoczeń wiodących według zasad zarządzenia wykonują — w zakresie swej przedmiotowej oraz terytorialnej właściwości:

- 1) w budownictwie ogólnym — zjednoczenia kluczowe ogólnobudowlane (wojewódzkie),
- 2) w budownictwie specjalnym — zjednoczenia specjalistyczne ogólnokrajowe.
3. Wykaz zjednoczeń wiodących i zasięg ich działania określa załącznik do niniejszego zarządzenia.

I. Koordynacja wykonywana przez zjednoczenia kluczowe ogólnobudowlane.

§ 3. Przedmiotem koordynacji jest wykonywanie robót w zakresie: budownictwa przemysłowego, mieszkaniowego, wiejskiego, użyteczności publicznej, administracyjnego oraz związanych z nimi robót specjalistycznych, pomocnicza produkcja materiałów i elementów budowlanych oraz świadczenia usług technicznych i gospodarczych.

§ 4. 1. Do porozumień o współpracy i koordynacji przystępują:

- 1) przedsiębiorstwa nadzorowane przez zjednoczenia wiodące,
- 2) przedsiębiorstwa nadzorowane przez wojewódzkie zarządy (zjednoczenia) przedsiębiorstw budownictwa terenowego,
- 3) przedsiębiorstwa specjalistyczne nadzorowane przez ogólnokrajowe zjednoczenia budownictwa specjalistycznego; przedsiębiorstwa te uczestniczą w jednym lub kilku porozumieniach w zależności od ich terytorialnego zasięgu działania w ograniczonym zakresie, określonym w umowie-porozumieniu,
- 4) wojewódzkie centrale materiałów budowlanych w zakresie określonym w umowie-porozumieniu, a ograniczonym w zasadzie do spraw zaopatrzenia i baz materiałowych.

2. Przedsiębiorstwa budowlano-montażowe nie wymienione w ust. 1, podległe lub nadzorowane przez inne resorty, mogą przystąpić do porozumień w pełnym lub ograniczonym zakresie, na zasadzie dobrowolności. Na tej samej zasadzie mogą przystąpić do porozumień spółdzielcze przedsiębiorstwa budowlane i remontowo-budowlane zrzeszone w Centralnym Związku Spółdzielczości Pracy.

3. Ponadto do współpracy i koordynacji mogą przystąpić biura projektów w zakresie ograniczonym, określonym — w umowie-porozumieniu.

§ 5. Funkcje zjednoczenia wiodącego powinny obejmować:

1. W zakresie planowania:

- 1) kompleksową analizę sytuacji gospodarczej budownictwa oraz potrzeb perspektywicznych na terenie objętym koordynacją,
- 2) stawianie wniosków w sprawach przydziału środków niezbędnych do wykonania zatwierdzonych zadań planowych jednostek objętych porozumieniem,
- 3) koordynowanie projektów planów produkcyjnych jednostek objętych porozumieniem,
- 4) przedkładanie właściwym organom wniosków w przedmiocie ustalania zadań planowych dla uczestników porozumienia oraz ich zmian,
- 5) współpracę z wojewódzką komisją rozdziału robót w zakresie przydziału zleceń dla uczestników porozumienia stosownie do ich możliwości produkcyjnych i specjalizacji,
- 6) przedkładanie Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych uzgodnionych i skoordynowanych projektów podstawowych elementów planu działalności uczestników porozumienia oraz odpowiednich wycinków (lub całości) projektu planu zainteresowanym prezydiom wojewódzkich rad narodowych

i właściwym organom nadzorującym uczestników porozumienia.

- 7) informowanie uczestników porozumienia o przebiegu realizacji zadań w zakresie objętym koordynacją na podstawie materiałów składanych przez uczestników porozumienia.

2. W sprawach organizacyjnych:

- 1) badanie organizacji, stawianie wniosków w sprawach łączenia i tworzenia przedsiębiorstw oraz przystosowania ich mocy produkcyjnej do zadań występujących na terenie objętym koordynacją,
- 2) wzajemne udzielanie pomocy w zakresie podniesienia poziomu organizacyjnego,
- 3) stawianie wniosków i opiniowanie rejonizacji działalności i specjalizacji przedsiębiorstw.

3. W zakresie zaplecza technicznego i gospodarczego:

- 1) koordynację kierunków nakładów inwestycyjnych uczestników porozumienia dla zapewnienia najwłaściwszego ich wykorzystania,
- 2) inicjowanie organizowania wspólnych baz (jednostek) sprzętu, maszyn i urządzeń budowlanych, transportu, stacji obsługi i zaplecza remontowego,
- 3) wzajemną pomoc w zakresie przeprowadzenia remontów, zagospodarowania zbędnych maszyn, urządzeń i środków transportu, części zamiennych i narzędzi,
- 4) koordynację eksploatacji maszyn, sprzętu budowlanego, transportu samochodowego oraz baz remontowych sprzętu i transportu, będących w dyspozycji uczestników porozumienia,
- 5) koordynację wykorzystania istniejących i organizowania nowych wspólnych jednostek (zakładów) produkcji pomocniczej dla potrzeb uczestników porozumienia,
- 6) inicjowanie organizowania wspólnych pracowni projektowych dla sporządzania uzupełniających fragmentów projektów i kosztorysów oraz projektów organizacji placu budowy,
- 7) organizowanie innej wspólnej działalności dla potrzeb uczestników porozumienia.

4. W zakresie zaopatrzenia i gospodarki materiałowej:

- 1) opiniowanie i występowanie z wnioskami lub podejmowanie działań w sprawie zaspokojenia potrzeb materiałowych uczestników porozumienia w związku z perspektywicznym wzrostem zadań, a w szczególności z punktu widzenia postępu technicznego,
- 2) opiniowanie i stawianie wniosków w sprawach rozdzielnictwa materiałów centralnie rozdzielanych, importowanych i deficytowych,
- 3) wzajemną pomoc w zakresie usprawnienia organizacji gospodarki materiałowej, zagospodarowania zbędnych lub nadmiernych zapasów materiałowych,
- 4) analizę zużycia materiałów importowanych i deficytowych.

5. W zakresie techniki produkcji:

- 1) udzielanie pomocy fachowej w zakresie wprowadzenia nowej techniki,
- 2) organizację informacji techniczno-ekonomicznej i rozpowszechnianie osiągnięć i doświadczeń w zakresie postępu technicznego,

- 3) koordynację poczynań w zakresie ujednoczenia i typizacji rozwiązań projektowych i masowo stosowanych elementów, w dostosowaniu do warunków rejonu,
- 4) koordynację doświadczalnictwa,
- 5) udzielanie pomocy w zakresie prac laboratoryjnych, naukowo-badawczych i projektowych,
- 6) organizowanie konsultacji, porad i ekspertyz,
- 7) kompleksową współpracę w zakresie postępu technicznego z biurami projektów.

6. W zakresie zatrudnienia, płac, szkolenia zawodowego i spraw socjalnych:

- 1) koordynację spraw zatrudnienia i szkolenia kadr, werbunku robotników i zatrudnienia siły zorganizowanej,
- 2) doszkalanie kadr technicznych i ekonomicznych oraz szkolenie rzemieślników i robotników,
- 3) koordynację i nadzór w zakresie opracowywania i stosowania norm pracy, systemów płac, taryfikacji robót i robotników,
- 4) podejmowanie wspólnego działania dla zwiększenia wydajności pracy oraz polepszenia dyscypliny pracy i płac.

7. W pozostałym zakresie:

- 1) reprezentowanie wspólnych interesów jednostek wchodzących w skład porozumienia wobec organów administracji państwowej, organizacji gospodarczych, instytucji oraz w komisjach branżowych, działających przy zjednoczeniach innych branż,
- 2) współpracę z innymi organizacjami oraz stowarzyszeniami zawodowymi, naukowo-technicznymi i ekonomicznymi,
- 3) podejmowanie wspólnych przedsięwzięć gospodarczych i innych dla zaspokojenia potrzeb uczestników porozumienia.

II. Koordynacja specjalistycznej produkcji budowlano-montażowej.

§ 6. Przedmiotem koordynacji jest wykonywanie robót w zakresie: instalacji przemysłowych i sanitarno-technicznych, instalacji i montażu urządzeń elektrycznych, budowy i montażu elektrowni, budowy inżynierskich wodnych i ziemnych, produkcji i montażu konstrukcji stalowych.

§ 7. 1. Do porozumień o współpracy i koordynacji przystępują:

- 1) przedsiębiorstwa specjalistyczne nadzorowane przez zjednoczenia wiodące,
- 2) przedsiębiorstwa specjalistyczne nadzorowane przez zjednoczenia ogólnobudowlane (wojewódzkie).

2. Przedsiębiorstwa specjalistyczne nie wymienione w ust. 1 mogą przystąpić do porozumień na zasadzie dobrowolności w pełnym lub ograniczonym zakresie określonym porozumieniem.

§ 8. Funkcje zjednoczenia wiodącego mogą obejmować:

- 1) analizę sytuacji gospodarczej reprezentowanej specjalności,
- 2) stawianie wniosków w zakresie kierunków rozwojowych w planach wieloletnich i rocznych,

- 3) wydawanie opinii w sprawach specjalizacji,
- 4) organizowanie pomocy w zakresie wprowadzania nowej techniki, technologii, rozwiązań konstrukcyjnych, typizacji, doświadczalnictwa itp.,
- 5) udzielanie pomocy w zakresie podniesienia poziomu organizacyjnego,
- 6) wydawanie opinii w sprawach zamierzeń inwestycyjnych uczestników porozumienia,
- 7) bilansowanie potrzeb uczestników porozumienia w zakresie materiałów centralnie rozdzielanych i importowanych oraz stawianie wniosków w sprawie ich rozdziału,
- 8) koordynację wykorzystania istniejącego zaplecza techniczno-produkcyjnego oraz inicjowanie organizowania wspólnych przedsięwzięć gospodarczych dla potrzeb uczestników porozumienia,
- 9) organizowanie produkcji eksportowej,
- 10) ustalanie kierunków w zakresie szkolenia specjalistów,
- 11) prowadzenie informacji techniczno-ekonomicznej.

III. Postanowienia wspólne dla zjednoczeń wiodących ogólnobudowlanych i specjalistycznych.

§ 9. Funkcje zjednoczeń wiodących określone w §§ 5 i 8 mogą być zmienione w zależności od potrzeb i ustaleń uczestników porozumienia.

§ 10. Uczestnicy porozumienia posiadają w zakresie uregulowanym porozumieniem następujące uprawnienia i obowiązki:

- 1) korzystają z usług oraz pomocy fachowej i techniczno-organizacyjnej zjednoczenia wiodącego lub przedsiębiorstwa działającego z jego upoważnienia,
- 2) otrzymują niezbędne informacje i materiały dotyczące przedmiotu porozumienia,
- 3) uczestniczą w miarę potrzeby w posiedzeniach organu porozumienia, zwołanych stosownie do § 14, ust. 4 niniejszego zarządzenia,
- 4) udzielają zjednoczeniu wiodącemu wszelkich informacji, odpisów planów, sprawozdań i innych dokumentów niezbędnych do przewidzianego wykonywania funkcji koordynacji, dotyczących przedmiotu porozumienia,
- 5) wykonują postanowienia porozumienia oraz uchwały i dyspozycje jego organów stanowiących i wykonawczych.

§ 11. 1. Zjednoczenie wiodące może upoważnić do udzielenia pomocy techniczno-organizacyjnej innym uczestnikom porozumienia zlokalizowanym w określonym rejonie, odpowiednie przedsiębiorstwo odznaczające się wysokim poziomem techniczno-organizacyjnym i dysponujące środkami technicznymi i kadrami fachowymi.

2. Pomoc techniczno-organizacyjna w ramach porozumienia branżowego świadczona jest po cenie kosztu własnego usługi.

3. Udostępnienie istniejącej dokumentacji, norm, receptur itp., następuje na rzecz jednostek państwowych w ramach porozumienia, w zasadzie nieodpłatnie lub za zwrotem kosztów reprodukcji.

§ 12. 1. Porozumienie jest zawierane w formie umowy pomiędzy zainteresowanymi jednostkami organizacyjnymi, reprezentowanymi przez swoje jednostki nadrzędne.

2. Umowę — porozumienie opracuje zjednoczenie wiodące w uzgodnieniu z innymi zainteresowanymi zjednoczeniami (zarządami) nadzorującymi przyszłych uczestników porozumienia.

Jeśli zainteresowane zjednoczenia (zarządy) nie mogą osiągnąć zgody co do poszczególnych postanowień porozumienia, decyzję w tej sprawie podejmuje Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, po porozumieniu się w miarę potrzeby z zainteresowanymi prezydiami wojewódzkich rad narodowych.

3. Umowę — porozumienia podpisują wszystkie zainteresowane zjednoczenia (zarządy) i jednostki równorzędne, nadzorujące uczestników porozumienia, po porozumieniu się z tymi uczestnikami.

4. Poszczególni uczestnicy porozumienia (przedsiębiorstwa) przystępują do porozumienia przez podpisanie akcesów, które stają się załącznikami do tekstu porozumienia.

5. Sprawy sporne wynikłe przy wykonywaniu porozumienia, stosowanie sankcji umownych przewidzianych porozumieniem lub w związku z interpretacją jego postanowień uzgadniane są na wniosek uczestnika porozumienia lub jego jednostki nadrzędnej przez organ porozumienia określony w § 14, a w razie nieuzgodnienia rozstrzygane są przez komisje arbitrażu gospodarczego.

6. Porozumienie powinno zawierać w szczególności nazwy i siedziby jednostek organizacyjnych zawierających porozumienia, nazwy i siedziby uczestników porozumienia (w załączniku), określenie organów i przedstawicieli reprezentujących uczestników porozumienia, przedmiot porozumienia, prawa i obowiązki uczestników porozumienia, uprawnienia i obowiązki zjednoczenia wiodącego w zakresie wykonywanej funkcji koordynacji, wiążących decyzji, sankcje na wypadek niedotrzymania warunków porozumienia oraz inne niezbędne postanowienia.

7. Sankcje zawarte w porozumieniu na wypadek niewywiązywania się ze swych obowiązków przez zjednoczenie wiodące lub przez uczestników porozumienia powinny przewidywać w szczególności zakres odpowiedzialności materialnej uczestników porozumienia za szkody lub straty materialne innych uczestników porozumienia, wynikłe z niewykonania postanowień porozumienia, uchwał jego organu lub dyspozycji zjednoczenia wiodącego.

8. Sankcje, o których mowa w ust. 5, mogą przewidywać obciążenie uczestników porozumienia kosztami powstałymi z tytułu niewykonania zobowiązań porozumienia i refundację strat innych uczestników, na zasadzie uchwały organu porozumienia.

9. Treść porozumienia może być zmieniona w trybie określonym w ust. 2 — 4 z inicjatywy zainteresowanych prezydiów wojewódzkich (miejskich) rad narodowych, zjednoczeń (zarządów) uczestników porozumienia, Prezesa Głównej i Resortowej Komisji Arbitrażowej oraz na podstawie decyzji Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

10. Porozumienie może przewidywać warunki wypowiedzenia i odstąpienia od porozumienia jednostek organizacyjnych nie objętych obowiązkiem uczestnictwa w porozumieniu.

11. Odpisy zawartego porozumienia należy przesłać do Departamentu Organizacyjno-Administracyjnego Ministerstwa oraz do Zespołu do Spraw Organizacji Zarządzania

w Urzędzie Rady Ministrów, gdzie prowadzony jest ich rejestr, jak również prezydium właściwej wojewódzkiej (miasta wyłączonego z województwa) rady narodowej.

§ 13. Wykonywanie koordynacji na podstawie porozumienia nie narusza uprawnień właściwych naczelnym i terenowym organów administracji państwowej oraz jednostek nadrzędnych uczestników porozumienia, wynikających z wykonywanych przez nie funkcji kierownictwa nadzoru i kontroli w stosunku do podległych im jednostek organizacyjnych.

§ 14. 1. Organem porozumienia jest Komisja Koordynacji Branżowej, w skład której wchodzi:

- 1) przy porozumieniach jednostek ogólnobudowlanych:
  - a) dyrektor i zastępcy dyrektora zjednoczenia wiodącego,
  - b) dyrektor wojewódzkiego zarządu (zjednoczenia) przedsiębiorstw budownictwa terenowego,
  - c) kierownik wydziału budownictwa prezydium wojewódzkiej (miejskiej) rady narodowej lub wyznaczony przez niego przedstawiciel,
  - d) dyrektorzy przedsiębiorstw:
    - kluczowych, których roczne zadania produkcyjne przekraczają 80 mln zł,
    - pozostałych, objętych porozumieniem w ilości jeden na każde 80 mln zł rocznego przerobu w skali wojewódzkiej,
  - e) dyrektor wojewódzkiej centrali materiałów budowlanych;
- 2) przy porozumieniach jednostek specjalistycznych:
  - a) dyrektor i zastępcy dyrektora zjednoczenia wiodącego,
  - b) dyrektorzy zjednoczeń nadzorujących uczestników porozumienia lub wyznaczeni przez nich dyrektorzy przedsiębiorstw, będących uczestnikami porozumienia.

2. Zasady reprezentowania przedsiębiorstw w Komisji, wymienione w ust. 1 pkt 1 lit. d mogą być w miarę potrzeby zmienione przez uczestników porozumienia.

3. Przewodniczącemu Komisji wyznacza Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych po zasięgnięciu w miarę potrzeby opinii właściwego prezydium wojewódzkiej (miejskiej) rady narodowej.

4. Przewodniczący Komisji może w miarę potrzeby zwoływać narady wszystkich uczestników porozumienia.

5. Na obrady Komisji, w przypadku rozpatrywania spraw dotyczących zaplecza produkcyjno-technicznego i usługowego, powinni być zapraszani dyrektorzy przedsiębiorstw pomocniczych i usługowych, o ile takie przedsiębiorstwa uczestniczą w porozumieniu.

6. W przypadku licznego składu Komisji może ona wyłonić spośród swego grona prezydium Komisji w składzie o zakresie kompetencji określonym uchwałą Komisji.

7. Na obrady Komisji mogą być również zapraszani przedstawiciele jednostek współdziałających z budownictwem oraz wybitni fachowcy z dziedziny budownictwa i innych dziedzin, jako konsultanci oraz przedstawiciele ważniejszych inwestorów.

8. Do wykonywania swoich zadań Komisja może powoływać zespoły robocze.

9. Komisja może mieć stały sekretariat techniczno-ekonomiczny.

10. Komisja działa na podstawie uchwalonego przez siebie regulaminu, a do czasu jego uchwalenia — na podstawie tymczasowego regulaminu, ustalonego przez dyrektora zjednoczenia wiodącego.

§ 15. 1. Działalność Komisji powinna zmierzać do zapewnienia ogólnego interesu społecznego z uwzględnieniem interesów i równości uprawnień uczestników porozumienia.

2. Do zakresu działania Komisji należy w szczególności:

- 1) podejmowanie uchwał w sprawach związanych z realizacją postanowień zawartych w porozumieniu,
- 2) czuwanie nad realizacją porozumienia i postanowień powziętych na jego podstawie,
- 3) rozpatrywanie wniosków i opinii uczestników porozumienia i ich jednostek nadrzędnych,
- 4) podejmowanie uchwał w sprawach stosowania sankcji umownych za niewykonywanie postanowień porozumienia,
- 5) uzgadnianie spraw spornych pomiędzy uczestnikami porozumienia,
- 6) wykonywanie innych czynności zastrzeżonych w porozumieniu.

3. Uchwały Komisji zapadają zwykłą większością głosów, według zasad reprezentatywności ustalonej w porozumieniu i są wiążące dla wszystkich uczestników porozumienia.

W razie równości głosów decyduje głos przewodniczącego.

4. Uczestnik porozumienia, który z ważnych uzasadnionych przyczyn nie zgadza się w określonej sprawie z uchwałą Komisji, może zgłosić do uchwały swoje zastrzeżenia oraz w terminie 7 dni wnieść sprzeciw do swojej jednostki nadrzędnej, która podejmuje decyzję w porozumieniu z dyrektorem zjednoczenia wiodącego.

Jeśli nie doszło do porozumienia pomiędzy tymi jednostkami organizacyjnymi, a sprawa posiada istotne znaczenie dla działalności porozumienia — decyzję podejmuje Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

Do czasu podjęcia decyzji uchwała Komisji posiada moc obowiązującą, jeśli dyrektor zjednoczenia wiodącego nie zawiesi jej działania w stosunku do uczestnika zgłaszającego sprzeciw.

Zjednoczenia wiodące przesyłają do Ministerstwa odpisy uchwał Komisji Koordynacji Branżowej.

5. Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych wstrzyma wykonanie uchwały Komisji sprzeczej z przepisami, obowiązującym planem lub ogólnym interesem społecznym.

§ 16. Zjednoczenie wiodące ponosi odpowiedzialność za należyte zorganizowanie wykonania porozumienia i uchwał Komisji.

§ 17. 1. Nadzór i kontrolę nad realizacją porozumień oraz nad działalnością zjednoczeń wiodących wykonuje Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych. Dla tego celu zjednoczenia wiodące przesyłają do Ministerstwa roczne sprawozdania ze swej działalności w zakresie koordynacji.

Sprawozdania takie zjednoczenia wiodące ogólnobudowlane przedkładają również do wiadomości właściwym prezydiom wojewódzkich (miejskich) rad narodowych.

2. Jednostki nadrzędne sprawują nadzór i kontrolę wykonania postanowień i decyzji, wynikających z porozumień przez podległych im uczestników tych porozumień.

§ 18. 1. Wydatki związane z realizacją porozumienia pokrywane są z funduszu powstałego z wpłat uczestników porozumienia, a przeznaczonego na pokrycie kosztów wspólnych przedsięwzięć oraz kosztów utrzymania sekretariatu w przypadku jego utworzenia. Zasady gromadzenia środków, wysokość wpłat, zasady rozchodowania i obliczania kosztów ustala załącznik do porozumienia.

Gospodarka funduszem porozumienia prowadzona jest na podstawie preliminarza uchwalonego przez Komisję i objętego planem finansowym zjednoczenia wiodącego.

Etaty i fundusz plac stałego sekretariatu stanowią odrębną pozycję w planie finansowym zjednoczenia.

2. Wydatki stałego sekretariatu porozumienia podlegają refundacji z własnego funduszu powstałego z wpłat uczestników porozumienia.

3. Wpłaty uczestników porozumienia obciążają ich koszty własne lub specjalne fundusze uczestników przeznaczone na określony rodzaj działalności.

§ 19. W celu zapewnienia warunków kompleksowej analizy działalności uczestników porozumienia, właściwe organy statystyczne udostępnią zjednoczeniom wiodącym wszelkie niezbędne materiały statystyczne dotyczące przedmiotu porozumienia.

§ 20. 1. Zjednoczenie wiodące może otrzymać zwiększony kwartalny fundusz nagród, przysługujący na dany kwartał na zasadzie uchwały nr 192 Rady Ministrów z dnia 16 kwietnia 1956 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników zatrudnionych w centralnych zarządach i zarządach (Mon. Pol. nr 33, poz. 412) do 20% funduszu plac zjednoczenia w zależności od zakresu zadań koordynacyjnych.

2. Zwiększenie funduszu nagród następuje na podstawie decyzji Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych w razie pozytywnej oceny działalności koordynacyjnej zjednoczenia wiodącego, jeśli równocześnie zostały spełnione inne warunki ogólne, określone odrębnymi przepisami, a uzależniające przyznanie funduszu nagród.

3. Dodatkowa suma funduszu nagród przeznaczona jest dla pracowników zjednoczenia wiodącego, wykonujących dodatkowe, niezależnie od swych normalnych obowiązków, funkcje związane z koordynacją.

§ 21. Zawarcie porozumień o koordynacji powinno nastąpić najpóźniej w terminie do dnia 31 grudnia 1961 r.

§ 22. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 1961 roku.

MINISTER
M. Olewiński

Załącznik do zarządzenia nr 183
Ministra Budownictwa i Przemysłu
Materiałów Budowlanych
z dnia 31 sierpnia 1961 r.

Lp.	Zjednoczenie wiodące	Zasięg działania	Jednostki objęte koordynacją	Przedmiot koordynacji
1	2	3	4	5
1	Białostockie Zjednoczenie Budownictwa	woj. białostockie	wymienione w § 4 zarządzenia	roboty w zakresie: budownictwa przemysłowego, mieszkaniowego, wiejskiego, użyteczności publicznej, administracyjnego oraz związane z nimi roboty specjalistyczne, pomocnicza produkcja materiałów i elementów budowlanych oraz świadczenia usług techniczno-gospodarczych.
2	Bydgoskie Zjednoczenie Budownictwa	woj. bydgoskie	„	„
3	Gdańskie Zjednoczenie Budownictwa	woj. gdańskie	„	„
4	Kieleckie Zjednoczenie Budownictwa	woj. kieleckie	„	„
5	Koszalińskie Zjednoczenie Budownictwa	woj. koszalińskie	„	„
6	Krakowskie Zjednoczenie Budownictwa	woj. krakowskie i m. Kraków	„	„
7	Lubelskie Zjednoczenie Budownictwa	woj. lubelskie	„	„
8	Olsztyńskie Zjednoczenie Budownictwa	woj. olsztyńskie	„	„
9	Poznańskie Zjednoczenie Budownictwa	woj. poznańskie i m. Poznań	„	„
10	Warszawskie Zjednoczenie Budownictwa Przemysłowego	woj. warszawskie	„	„
11	Rzeszowskie Zjednoczenie Budownictwa	woj. rzeszowskie	„	„
12	Szczecińskie Zjednoczenie Budownictwa	woj. szczecińskie	„	„
13	Wrocławskie Zjednoczenie Budownictwa	woj. wrocławskie i m. Wrocław	„	„
14	Zielonogórskie Zjednoczenie Budownictwa	woj. zielonogórskie	„	„
15	Łódzkie Zjednoczenie Budownictwa	woj. łódzkie i m. Łódź	jak wyżej z wyjątkiem § 4 ust. 1 pkt 2	na terenie woj. tylko roboty w zakresie budownictwa przemysłowego i specjalistycznego na terenie m. Łodzi pełny zakres przedmiotowy
16	Zjednoczenie Budownictwa „Warszawa”	m. Warszawa	„	z wyjątkiem budownictwa wiejskiego
17	Śląskie Zjednoczenie Budownictwa Przemysłowego	woj. katowickie woj. opolskie	jak wyżej: tylko w woj. katowickim	na terenie woj. katowickiego roboty tylko w zakresie budownictwa przemysłowego specjalistycznego; na terenie woj. opolskiego pełny zakres przedmiotowy,
18	Zjednoczenie Przedsiębiorstw Instal. Przem.	teren całego kraju	wym. w § 7 zarządzenia	roboty w zakresie: instalacji przemysłowych i sanitarnych technicznych
19	Zjednoczenie Przedsiębiorstw Robót Elektr. „Elektromontaż”	„	„	instalacje i montaż urządzeń elektrycznych
20	Zjednoczenie Budownictwa Wodno-Inżynierskiego	„	„	budowli inżynierskich wodnych i ziemnych
21	Zjednoczenie Przedsiębiorstw Budowy Elektrowni i Przemysłu	„	„	budowy i montażu elektrowni
22	Zjednoczenie Konstrukcji Stalowych i Urządzeń Przemysłowych „Mostostal”	„	„	produkcji i montażu konstrukcji stalowych

73.

**ZARZĄDZENIE nr 184 MINISTRA BUDOWNICTWA
I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH**

z dnia 1 września 1961 r.

**w sprawie wykonywania przez zakłady pracy niektórych
czynności z zakresu rent.**

(znak: ZP/61)

W związku z zarządzeniem Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 6 marca 1961 r. w sprawie przekazania uspołecznionym zakładom pracy niektórych czynności z zakresu rent (Mon. Pol. nr 32, poz. 153), w porozumieniu z Zarządami Głównymi Związków Zawodowych: Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, Pracowników Przemysłu Chemicznego oraz Pracowników Gospodarki Komunalnej i Przemysłu Terenowego zarządza się, co następuje.

§ 1. Jednostki organizacyjne podległe Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz przez niego nadzorowane zatrudniające co najmniej 300 pracowników obowiązane są przyjmować wnioski o renty, określone w § 2 wymienionego we wstępie zarządzenia.

§ 2. Jednostki organizacyjne zatrudniające mniej niż 300 pracowników mogą za zgodą właściwego terytorialnie oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych przyjmować wnioski o renty, o których mowa w § 1.

§ 3. Dyrektorzy jednostek organizacyjnych wyznaczają pracownika prowadzącego sprawy personalne jednostki do wykonywania czynności określonych w § 1.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 15 września 1961 r.

MINISTER
M. Olewiński

74.

**ZARZĄDZENIE nr 186 MINISTRA BUDOWNICTWA
I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH**

z dnia 2 września 1961 r.

**w sprawie podwyżki wynagrodzeń za pracę najniżej
zarabiających pracowników.**

(znak: ZP2-I-61)

W wykonaniu uchwały nr 318 Rady Ministrów z dnia 10 sierpnia 1961 r. w sprawie podwyżki wynagrodzeń za pracę najniżej zarabiających pracowników przedsiębiorstw, instytucji i urzędów (Mon. Pol. nr 64, poz. 227) — w porozumieniu z:

- Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych,
  - Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Przemysłu Chemicznego,
  - Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Gospodarki Komunalnej i Przemysłu Terenowego,
- zarządza się, co następuje:

§ 1. W jednostkach organizacyjnych podległych i nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, w których nie mają zastosowania układy zbiorowe pracy, podwyższa się wynagrodzenie za

pracę najniżej zarabiającym pracownikom w sposób określony w niniejszym zarządzeniu.

§ 2. 1. Pracownikom wynagradzanym miesięcznie zatrudnionym w pełnym wymiarze godzin pracy ustala się minimalne wynagrodzenie w wysokości 700 zł miesięcznie.

2. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1, ulega odpowiedniemu zmniejszeniu w przypadkach zatrudnienia pracowników w niepełnym wymiarze godzin pracy.

3. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1 i 2, ulega zmniejszeniu o 3,60 zł za każdą opuszczoną godzinę pracy, za którą wynagrodzenie nie przysługuje.

4. Pracownikom wynagradzanym w systemie czasowym, czasowo-premiowym i akordowym, których średni zarobek, osiągnięty w ramach normalnego wymiaru czasu pracy, wynosi w danym miesiącu mniej niż 3,60 zł za godzinę pracy, wypłaca się wyrównanie, podnoszące ten zarobek do 3,60 zł za każdą godzinę pracy.

5. Przy ustalaniu zarobku, o którym mowa w ust. 1 — 4, należy wyliczyć:

- 1) dodatki za pracę uciążliwą, niebezpieczną lub szkodliwą dla zdrowia oraz dodatki zakaźne,
- 2) dodatki za pracę nocną,
- 3) wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych,
- 4) równowartość świadczeń w naturze lub ekwiwalent pieniężny za takie świadczenia.

§ 3. Premie, dodatki i inne dopłaty, których wysokość określana jest w stosunku procentowym od płacy zasadniczej, oblicza się od dotychczasowej podstawy.

§ 4. Przepisy zarządzenia nie dotyczą pracowników w okresie odbywania nauki zawodu w zakładzie pracy oraz pracowników młodocianych w okresie przyuczania do określonej pracy i wstępnego stażu pracy.

§ 5. Przekroczenia zaplanowanego na 1961 r. funduszu płac, wynikające z wypłat wynagrodzeń podwyższonych na podstawie niniejszego zarządzenia oraz protokołu dodatkowego do układów zbiorowych pracy z dnia 2 września 1961 r. w sprawie podwyżki wynagrodzeń za pracę najniżej zarabiających pracowników będą, w jednostkach na rozrachunku gospodarczym, uznawane jako nie podlegające wygosparowaniu.

§ 6. 1. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 sierpnia 1961 roku.

2. Traci moc zarządzenie nr 204 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 15 lipca 1959 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników najniżej zarabiających.

MINISTER
M. Olewiński

75.

**ZARZĄDZENIE nr 188 MINISTRA BUDOWNICTWA
I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH**

z dnia 1 września 1961 r.

w sprawie premiowania maszynistek

(znak: ZP/3/61)

W związku z zarządzeniem nr 56 Prezesa Rady Ministrów z dnia 28 lutego 1956 r. w sprawie premiowania maszynistek (Mon. Pol. nr 18, poz. 251), w celu zlikwidowania zbędnego zatrudnienia w halach maszyn zarządza się, co następuje:

§ 1. Tymczasowy regulamin premiowania maszynistek, ustalony uchwałą Prezydium Rządu z dnia 8 listopada 1950 r. w sprawie premiowania maszynistek (Mon. Pol. nr A-125, poz. 1545), może być stosowany również do maszynistek pracujących w zespole dwuosobowym pod warunkiem, że zespół ten wykonuje wyłącznie pracę hali maszyn oraz że zakład pracy zabezpieczy odpowiednią kontrolę wydajności pracy maszynistek.

§ 2. 1. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 1961 r.

2. Tracą moc obowiązującą:

- 1) zarządzenie nr 69 Ministra Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 1 marca 1956 r. w sprawie premiowania maszynistek,
- 2) zarządzenie nr 70 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 26 marca 1956 r. w sprawie premiowania maszynistek. (Dz. Urz. MBMiO nr 6, poz. 43).

MINISTER
M. Olewiński

76.

**ZARZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA
I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH
oraz
MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO**

z dnia 14 czerwca 1961 r.

w sprawie zasad organizowania dostaw materiałów budowlanych na cele rynkowe

W związku z zarządzeniem nr 114 Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 maja 1957 r. w sprawie uporządkowania i racjonalizacji przewozu ładunków transportem kolejowym oraz w związku z uchwałą nr 95 Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1958 r. w sprawie zasad współpracy między uspołecznionym handlem i przemysłem (Mon. Pol. nr 33, poz. 189) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Dostawy wszystkich materiałów budowlanych, przeznaczonych na cele rynkowe, powinny być organizowane przez jednostki właściwe do przyjmowania zamówień, podległe Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, w sposób zapewniający maksymalne ograniczenie gospodarczo nieuzasadnionych, a zwłaszcza krzyżujących się przewozów transportem kolejowym.

2. Kolejowe dostawy cementu, wapna budowlanego i cegły powinny odbywać się ponadto zgodnie z racjonalnymi kierunkami przewozu, ustalonymi przez Ministra Komunikacji.

3. Zaopatrzenie rynku w cegłę powinno być organizowane przede wszystkim z miejscowych źródeł produkcji danego województwa. Dowóz cegły z innych województw, zwłaszcza z odległości przekraczających 300 km, może być dokonywany jedynie w przypadkach niemożności pełnego wykonania planowych dostaw cegły z miejscowych źródeł produkcji.

4. W przypadkach zorganizowania dostawy cementu, wapna budowlanego lub cegły na trasie nieprzewidzianej w obowiązującym wykazie racjonalnych kierunków przewozu, dopłaty przewidziane w taryfie kolejowej ponosi ta jednostka właściwa do przyjmowania zamówień, która zorganizowała daną dostawę.

§ 2. 1. Jednostki właściwe do przyjmowania zamówień powinny powierzać wykonywanie dostaw wszystkich materiałów budowlanych przeznaczonych na cele rynkowe

wyłącznie dostawcom wywiązującym się rzetelnie z umów zawieranych z jednostkami handlowymi tak co do terminu dostawy, jak i ilości i jakości dostarczanych artykułów.

2. Wnioski jednostek handlowych, dotyczące powierzenia wykonania dostawy wskazanemu dostawcy powinny być w miarę możliwości uwzględnione, o ile nie będą sprzeczne z postanowieniami zawartymi w § 1 ust. 1—3.

§ 3. Po zawarciu umów pomiędzy dostawcami (producentami) i odbiorcami (jednostkami handlowymi), jednostki właściwe do przyjmowania zamówień obowiązane są śledzić przebieg realizacji tych umów i interweniować w przypadkach powstawania zakłóceń.

§ 4 1. Zapotrzebowania na materiały budowlane, składowane przez jednostki handlowe, powinny odzwierciedlać faktyczne potrzeby ludności, zamieszkującej na terenie obsługiwanych przez daną jednostkę handlową i powinny obejmować pełen asortyment podstawowych materiałów.

2. Po uzyskaniu decyzji wydziałów handlu terenowo właściwych prezydiów rad narodowych w przedmiocie ilości poszczególnych materiałów, przyznanej danej jednostce handlowej na okres kwartalny, jednostka ta powinna złożyć należycie wypełnione zamówienia jednostkom właściwym do przyjmowania zamówień przy zachowaniu terminów przewidzianych w obowiązujących przepisach.

3. Jednostki handlowe nie mogą żądać dostawy materiałów budowlanych transportem kolejowym, jeżeli taki sposób dostawy byłby sprzeczny z ustalonymi racjonalnymi kierunkami przewozu (§ 1 ust. 1 — 3).

4. Jednostki handlowe powinny, w miarę możliwości, posiadać w swych składach pełny asortyment podstawowych materiałów budowlanych.

§ 5. Przy organizowaniu dostaw materiałów budowlanych na cele rynkowe jednostki właściwe do przyjmowania zamówień, dostawcy (producenci) i odbiorcy (jednostki handlowe) powinny ściśle przestrzegać przepisy zawarte w ogólnych warunkach dostaw.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1961 r.

MINISTER
HANDLU
WEWNĘTRZNEGO
M. Lesz

MINISTER
BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU
MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH
M. Olewiński

77.

PROTOKÓŁ DODATKOWY

z dnia 1 września 1961 r.

do Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie z dnia 15 marca 1958 r. w sprawie zasad wynagradzania woźnych, sprzątarek, palaczy centralnego ogrzewania i dozorców zatrudnionych w biurach (samodzielnych pracowniach) projektów.

§ 1. Protokół dodatkowy dotyczy woźnych, sprzątarek, palaczy centralnego ogrzewania i dozorców zatrudnionych w biurach (samodzielnych pracowniach) projektów podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz w biurach (samodzielnych pracowniach) projektów podległych radom narodo-

wym, nadzorowanym przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

§ 2. Pracowników, o których mowa w § 1, obowiązują przepisy załącznika nr 7 do Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie z dnia 15 marca 1958 r.

§ 3. W protokóle dodatkowym z dnia 16 kwietnia 1958 r. do Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie z dnia 15 marca 1958 r. w sprawie stosowania niektórych postanowień Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie z dnia 15 marca 1958 r. w centralnych zarządach (zarządach) budownictwa, biurach projektów i wojewódzkich zarządach budownictwa terenowego wprowadza się następującą zmianę:

§ 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. 1. Pracowników, o których mowa w § 1 pkt 1) i 3) obowiązuje Układ Zbiorowy Pracy w Budownictwie z dnia 15 marca 1958 r., z wyjątkiem przepisów, zawartych w załącznikach od nr 1 do nr 11 tego układu.

2. Pracowników, o których mowa w § 1 pkt 2), obowiązują przepisy Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie z dnia 15 marca 1958 r., z wyjątkiem przepisów, zawartych w załącznikach od nr 1 do nr 6 i od nr 8 do nr 11 tego układu.”

§ 4. Protokół wchodzi w życie z dniem 1 października 1961 r.

MINISTER
BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU
MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH
M. Olewiński

PRZEWODNICZĄCY
ZARZĄDU GŁÓWNEGO ZWIĄZKU ZAWODOWEGO
PRACOWNIKÓW BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU
MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH
F. Papierniak

78.

PROTOKÓŁ DODATKOWY

z dnia 2 września 1961 r.

do Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie z dnia 15 marca 1958 r. o zmianie protokołu dodatkowego z dnia 30 września 1958 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników umysłowych zatrudnionych w biurach (samodzielnych pracowniach) projektów resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz w biurach (samodzielnych pracowniach) projektów podległych radom narodowym nad którymi zwierzchni nadzór sprawuje Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

§ 1. W protokóle dodatkowym z dnia 30 września 1958 r. do Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie z dnia 15 marca 1958 r. dotyczącym zasad wynagradzania pracowników umysłowych zatrudnionych w biurach (samodzielnych pracowniach) projektów resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz w biurach (samodzielnych pracowniach) projektów podległych radom narodowym nad którymi zwierzchni nadzór sprawuje Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych (Dz. Urz. MBiPMB nr 12, poz. 93) wprowadza się następujące zmiany:

w § 2 ust. 1 i 4 otrzymuje następujące brzmienie:

„1. Fundusz płac pracowników kierownictwa i administracji dzieli się na fundusz płac zasadniczych oraz fundusz premiowy, którego wysokość ustala się w granicach od 8% do 12% funduszu płac tych pracowników.

Stosunek funduszu premiowego do funduszu płac zostaje określony w planie rocznym biura (samodzielnej pracowni) projektów, zatwierdzony przez jednostkę nadrzędną i nie może ulec zmianie w ciągu roku.

4. Premia przyznawana indywidualnie pracownikom kierownictwa oraz pracownikom administracji, wymienionym w tabeli wynagrodzeń podstawowych pod liczbami porządkowymi 1 i 2, nie może przekroczyć 25% ich wynagrodzenia podstawowego. Premia przyznawana indywidualnie pracownikom administracji, wymienionym w tabeli wynagrodzeń podstawowych pod liczbami porządkowymi 3 do 6, nie może przekroczyć 20% ich wynagrodzenia podstawowego.”

§ 2. Protokół dodatkowy obowiązuje od dnia 1 lipca 1961 r.

MINISTER
BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU
MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH
M. Olewiński

PRZEWODNICZĄCY
ZARZĄDU GŁÓWNEGO ZWIĄZKU ZAWODOWEGO
PRACOWNIKÓW BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU
MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH
F. Papierniak

79.

PROTOKÓŁ DODATKOWY

z dnia 2 września 1961 r.

do:

- Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników zatrudnionych w przemyśle mineralnym z dnia 5 stycznia 1949 r.,
- Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników handlowych i biurowych R.P. z dnia 27 stycznia 1949 r.,
- Układu Zbiorowego Pracy dla robót drogowych, mostowych i wodnych oraz przy eksploatacji żwiru i kruszywa z dnia 20 czerwca 1949 r.,
- Układu Zbiorowego Pracy dla przemysłu metalowego z dnia 26 kwietnia 1957 r.,
- Układu Zbiorowego Pracy dla przemysłów drzewnych z dnia 17 grudnia 1957 r.,
- Układu Zbiorowego pracy dla pracowników zatrudnionych w przemyśle cementowym z dnia 15 marca 1958 r.,
- Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie z dnia 15 marca 1958 r.,
- Układu Zbiorowego Pracy dla przemysłu poligraficznego z dnia 14 maja 1958 r.,
- Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników zatrudnionych w przemyśle ceramiki budowlanej oraz materiałów budowlanych wapienno-piaskowych z dnia 13 września 1958 r.,

- Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników zatrudnionych w przemyśle wapienniczym i gipsowym z dnia 13 września 1958 r.,
- Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników zatrudnionych w terenowym przemyśle ceramiki budowlanej oraz materiałów budowlanych wapienno-piaskowych z dnia 13 września 1958 r.,
- Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników zatrudnionych w terenowym przemyśle wapienniczym, gipsowym i kredowym z dnia 13 września 1958 r.,
- Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników zatrudnionych w przemyśle kamienia budowlanego z dnia 7 września 1959 r.,
- Układu Zbiorowego Pracy dla przemysłów szklarskiego, ceramicznego i izolacji budowlanej z dnia 28 stycznia 1961 r.,
- Układu Zbiorowego Pracy dla pracowników zatrudnionych w przemyśle kruszyw z dnia 21 lutego 1961 r.

w sprawie podwyżki wynagrodzeń za pracę najniżej zarabiających pracowników

Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz:

- Zarząd Główny Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych,
- Zarząd Główny Związku Zawodowego Pracowników Przemysłu Chemicznego,
- Zarząd Główny Związku Zawodowego Pracowników Gospodarki Komunalnej i Przemysłu Terenowego,

ustalają, co następuje:

§ 1. Podwyższa się w sposób określony niniejszym protokołem dodatkowym wynagrodzenie pracowników najniżej zarabiających za pracę wykonywaną od dnia 1 sierpnia 1961 r.

§ 2. 1. Pracownikom wynagradzanym miesięcznie, zatrudnionym w pełnym wymiarze godzin pracy ustala się minimalne wynagrodzenie w wysokości 700 zł miesięcznie.

2. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1, ulega odpowiedniemu zmniejszeniu w przypadkach zatrudnienia pracowników w niepełnym wymiarze godzin pracy.

3. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1 i 2, ulega zmniejszeniu o 3,60 zł za każdą opuszczoną godzinę pracy, za którą wynagrodzenie nie przysługuje.

4. Pracownikom wynagradzanym w systemie czasowym, czasowo-premiowym i akordowym, których średni zarobek, osiągnięty w ramach normalnego wymiaru czasu pracy, wynosi w danym miesiącu mniej niż 3,60 zł za godzinę pracy, wypłaca się wyrównanie, podnoszące ten zarobek do 3,60 zł za każdą godzinę pracy.

5. Przy ustalaniu zarobku, o którym mowa w ust. 1—4, należy wyliczyć:

- 1) dodatki za pracę uciążliwą, niebezpieczną lub szkodliwą dla zdrowia oraz dodatki zakaźne,
- 2) dodatki za pracę nocną,
- 3) wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych,
- 4) równowartość świadczeń w naturze lub ekwiwalent pieniężny za takie świadczenia.

§ 3. Przepisy § 2 stosuje się odpowiednio do pracowników wynagradzanych według systemu prowizyjnego.

§ 4. Premie, dodatki i inne dopłaty, których wysokość określana jest w stosunku procentowym od płacy zasadniczej, oblicza się od dotychczasowej podstawy.

§ 5. Postanowienia niniejszego protokołu dodatkowego nie dotyczą pracowników w okresie odbywania nauki zawodu w zakładzie pracy oraz pracowników młodocianych w okresie przyuczania do określonej pracy i wstępnego stażu pracy.

§ 6. 1. Niniejszy protokół wchodzi w życie z dniem podpisania z mocą od dnia 1 sierpnia 1961 r.

2. Traci moc protokół dodatkowy do układów zbiorowych pracy z dnia 15 lipca 1959 r. w sprawie podwyżki wynagrodzeń dla najniżej zarabiających pracowników.

MINISTER
M. Olewiński

PRZEWODNICZĄCY
ZARZĄDU GŁÓWNEGO ZWIĄZKU
ZAWODOWEGO PRACOWNIKÓW BUDOWNICTWA
I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH
F. Papierniak

PRZEWODNICZĄCY
ZARZĄDU GŁÓWNEGO ZWIĄZKU
ZAWODOWEGO PRACOWNIKÓW
PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO
wz Sekretarz Zarządu Głównego
T. Tomosz

V-PRZEWODNICZĄCA
ZARZĄDU GŁÓWNEGO ZWIĄZKU
ZAWODOWEGO PRACOWNIKÓW
GOSPODARKI KOMUNALNEJ
I PRZEMYSŁU TERENOWEGO
J. Sobczak

KOMUNIKAT I

W Dzienniku Ustaw ogłoszono:

w nr 40 z 31.VIII.61 r., poz. 205 rozporządzenie Rady Ministrów z 18.VIII.61 r. w sprawie ustalenia stanowisk służbowych, kwalifikacji i uposażenia pracowników administracyjnych w państwowych komisjach arbitrażowych;

poz. 208 obwieszczenie Prezesa Rady Ministrów z 28.VIII.61 r. o sprostowaniu błędów w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 13 lipca 1961 r. w sprawie budownictwa specjalnego;

w nr 41 z 6.IX.61 r. poz. 209 rozporządzenie Rady Ministrów z 25.VIII.61 r. w sprawie tworzenia funduszu zakładowego na rok 1961 w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych i geologicznych, w samodzielnych oddziałach wykonawstwa inwestycyjnego oraz w pracowniach konserwacji zabytków;

poz. 215 obwieszczenie Ministra Sprawiedliwości z 21.VI.61 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 28 lipca 1939 r. Prawo o sądach ubezpieczeń społecznych.

W Monitorze Polskim ogłoszono:

w nr 60 z 7.VIII.61 r. poz. 259 uchwałę Rady Ministrów nr 300 z 31.VII.61 r. zmieniającą uchwałę nr 151 Rady Ministrów z dnia 13 kwietnia 1959 r. w sprawie zapobiegania tworzeniu się oraz upłynniania zbędnych zapasów w przedsiębiorstwach produkujących i w przedsiębiorstwach obrotu materiałami zaopatrzeniowymi;

w nr 61 z 11.VIII.61 r. poz. 265 okólnik Ministra Finansów z 27.VII.61 r. w sprawie finansowania kosztów usuwania szkód wywołanych zdarzeniami o charakterze

losowym w nie podlegających obowiązkowi ubezpieczenia obiektach majątku trwałego przedsiębiorstw;

w nr 62 z 12.VIII.61 r. poz. 266 uchwałę na 270 z 13.VIII.61 r. w sprawie wykorzystywania rezerw funduszu płac i planowanego zatrudnienia w przedsiębiorstwach na rozrachunku gospodarczym;

poz. 267 uchwałę Rady Ministrów nr 293 z 26.VII.61 r. w sprawie dysponowania rezerwą budżetu centralnego oraz przeniesień kredytów między częściami tego budżetu;

poz. 268 zarządzenie Przewodniczącego Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury z 8.VIII.61 r. w sprawie ustalania lokalizacji szczegółowej inwestycji budowlanych i stref ochronnych oraz wyrażania zgody na zmianę sposobu wykorzystania terenu;

w nr 63 z 19.VIII.61 r. poz. 269 uchwałę Rady Ministrów z 13.VI.61 r. w sprawie realizacji przyzakładowego oszczędnego budownictwa mieszkaniowego;

poz. 270 uchwałę Rady Ministrów nr 274 z 13.VII.61 r. w sprawie normatywów cykli budowy;

poz. 271 uchwałę Rady Ministrów nr 288 z 26.VII.61 r. zmieniającą uchwałę nr 231 z dnia 2 lipca 1958 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników państwowych biur (samodzielnych pracowni) projektów;

poz. 274 zarządzenie Ministra Finansów z 29.VII.61 r. w sprawie wysokości i zasad obliczania odsetek za zwłokę od zaległości należnych od jednostek gospodarki społecznej;

w nr 64 z 21.VIII.61 r. poz. 277 uchwałę Rady Ministrów nr 318 z 10.VIII.61 r. w sprawie podwyżki wynagrodzeń za pracę najniższej zarabiających pracowników przedsiębiorstw, instytucji i urzędów;

poz. 278 zarządzenie Ministra Gospodarki Komunalnej z 9.VIII.61 r. w sprawie przejściowych norm zaludnienia mieszkań w okresie 1961—1965 r.;

poz. 279 zarządzenie Ministra Finansów z 25.VII.61 r. w sprawie zasad i techniki finansowania stypendiów fundowanych dla studentów szkół wyższych;

w nr 65 z 24.VIII.61 r. poz. 281 uchwałę Rady Ministrów z 13.VIII.61 r. w sprawie warunków realizacji zadań postępu technicznego w biurach projektów;

w nr 66 z 26.VIII.61 r. poz. 286 zarządzenie Ministra Finansów z 3.VIII.61 r. w sprawie terminu płatności podatku obrotowego od niektórych jednostek gospodarki społecznej;

w nr 67 z 28.VIII.61 r. poz. 292 obwieszczenie Polskiego Komitetu Normalizacyjnego z 14.VIII.61 r. w sprawie ogłoszenia ustanowionych przez Polski Komitet Normalizacyjny norm państwowych;

w nr 68 z 2.IX.61 r. poz. 293 uchwałę Rady Ministrów z 28.VIII.61 r. zmieniającą uchwałę z dnia 10 stycznia 1961 r. w sprawie zasad realizacji w 1961 r. inwestycji szybko rentujących się, związanych z postępem technicznym lub rozwojem produkcji eksportowej albo zastępującej import oraz innych inwestycji nie objętych narodowym planem gospodarczym;

w nr 69 z 8.IX.61 r. poz. 296 uchwałę Rady Ministrów nr 314 z 8.VIII.61 r. w sprawie usprawnienia kooperacji przemysłowej.

KOMUNIKAT II

Zostały wydane, a nie są ogłoszone w Dzienniku Urzędowym następujące akty normatywne:

Zarządzenia Ministra:

1. nr 165 z 21.VII.61 r. znak: ZP/6/61 w sprawie otwarcia Zasadniczej Szkoły Budowlanej dla Pracujących Jeleniogórskiego Przedsiębiorstwa Budownictwa Miejskiego w Jeleniej Górze
2. nr 166 z 21.VII.61 r. znak: ZP/6/61 w sprawie otwarcia Zasadniczej Szkoły Budowlanej dla Pracujących Wrocławskiego Przedsiębiorstwa Budownictwa Miejskiego we Wrocławiu
3. nr 167 z 21.VII.61 r. znak: ZP/6/61 w sprawie otwarcia Zasadniczej Szkoły Budowlanej dla Pracujących Łódzkiego Przedsiębiorstwa Budownictwa Przemysłowego nr 1 w Działoszynie
4. nr 168 z 21.VII.61 r. znak: ZP/6/61 w sprawie otwarcia Zasadniczej Szkoły Budowlanej dla Pracujących Sosnowieckiego Przedsiębiorstwa Budownictwa Przemysłowego w Sosnowcu
5. nr 169 z 21.VII.61 r. znak: OR3—53/61 w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Karpackie Przedsiębiorstwo Budowy Zapór Wodnych „Hydrobudowa” w Solinie
6. nr 170 z 24.VII.61 r. znak: BG2/61 w sprawie zakazu meldowania w budynkach szpitalnych, szkolnych lub biurowych na terenie m. st. Warszawy będących w zarządzie i użytkowaniu jednostek organizacyjnych resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych
7. nr 171 z 31.VII.61 r. znak: ZP/6/61 w sprawie przekształcenia Zasadniczej Szkoły Budowlanej dla Pracujących Szczecińskiego Przedsiębiorstwa Budownictwa Miejskiego nr 2 w Szczecinie w Zasadniczą Szkołę Budowlaną dla Pracujących Szczecińskiego Zjednoczenia Budownictwa w Szczecinie
8. nr 172 z 31.VII.61 r. znak: GM4/61 w sprawie organizacji prac związanych z działalnością delegacji polskich w organach Stałej Komisji Budownictwa Rady Wzajemnej Pomocy Gospodarczej
9. nr 174 z 7.VIII.61 r. znak: OR3—52/61 w sprawie przekazania Oddziału Produkcji Materiałów Społecznego Przedsiębiorstwa Budowlanego w Warszawie, Warszawskim Zakładom Eksploatacji Kruszywa w Warszawie
10. nr 176 z 14.VIII.61 r. znak: MET.4—22/61 w sprawie powołania na okres przewozów jesiennych zespołów dyspozytorskich transportu kolejowego
11. nr 177 z 14.VIII.61 r. znak: ZP/3/61 w sprawie premiowania niektórych pracowników zatrudnionych w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych na terenie budowy Mazowieckich Zakładów Rafineryjnych w Płocku oraz budowy rurociągu naftowego
12. nr 178 z 14.VIII.61 r. znak: ZB—2/II/6/61 w sprawie wynagradzania ratowników, mechaników aparatowych oraz pracowników biorących udział przy wszelkich akcjach oraz kursach ratowniczych i przeciwpożarowych w kopalniach glin ceramicznych kaolinów, magnezytów i gipsów, podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych

13. nr 180 z 18.VIII.61 r. znak: OR4—61—6/61 w sprawie zmiany zarządzenia o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Zakłady Silikatowe Lidzbark Welski w budowie
14. **Zarządzenie Ministrów Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz Gospodarki Komunalnej**
z 7.VII.61 r. w sprawie rejonizacji uprzemysłowionego budownictwa mieszkaniowego
15. **Zarządzenie Ministrów Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz Górnictwa i Energetyki**
z 5.VII.61 r. w sprawie powołania zespołu roboczego dla ustalenia wytycznych i wniosków w zakresie zmniejszenia kosztów i skrócenia cykli budowlanych budownictwa energetycznego
16. **Zarządzenie Ministrów Przemysłu Chemicznego oraz Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych**
z 1.IX.61 r. w sprawie powołania Komisji dla koordynacji badań w zakresie destylacji siarki z rudy i produkcji klinkru cementowego z odpadów podestylacyjnych oraz dokonania oceny wartości technicznej i ekonomicznej metody termicznej w skali przemysłowej.
- Polecenia służbowe Ministra:**
17. nr 12 z 4.VII.61 r. znak: Pr/61 w sprawie kierunków poprawy sytuacji ograniczającej i produkcyjnej w Koszalińskim Zjednoczeniu Budownictwa;
18. nr 13 z 11.VII.61 r. znak: KSR-I/W-700/61 w sprawie inwentaryzacji rzeczowych składników majątkowych
19. nr 14 z 16.VII.61 r. znak: Prod. 1067/61 w sprawie usprawnienia budownictwa elektroenergetycznego
20. nr 15 z 21.VII.61 r. znak: BG-2/61 w sprawie zakwalifikowania pracowników mieszkających w hotelach robotniczych na terenie województwa katowickiego do przydziału mieszkań w latach 1961—1965
21. nr 16 z 20.VII.61 r. znak: FS/61 w sprawie organizacji prac wynikających z zarządzenia nr 134 Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 lipca 1961 r.
22. nr 17 z 24.VII.61 r. znak: OR2-40/0/61 w sprawie koordynacji terminów i tematyki konferencji i narad organizacyjnych z udziałem kierowników wydziałów budownictwa prezydiów rad narodowych lub dyrektorów wojewódzkich zarządów i zjednoczeń.
23. nr 18 z 24.VII.61 r. znak: OR4-61-1/61 w sprawie powołania Zespołu do spraw zabezpieczenia bazy remontowej przemysłu cementowego
24. nr 19 z 26.VII.61 r. znak: IN-ST/7074/1114/61 w sprawie opracowania wytycznych określających zadania produkcyjne na lata 1963—1965
25. nr 20 z 31.VII.61 r. znak: ZA-MW/6-0/61 w sprawie maksymalnego zwiększenia odbioru wapna palonego
26. nr 21 z 23.VIII.61 r. znak: FE4/5/61 w sprawie realizacji prac związanych z programem usprawnienia działania bodźców ekonomicznych w budownictwie
27. nr 22 z 25.VIII.61 r. znak: ZB/5/61 w sprawie programów opracowania normatywów czasu, norm pracy i szkolenia kadr normowania pracy
28. nr 23 z 28.VIII.61 r. znak: MET1-1-85/61 w sprawie zorganizowania wystawy maszyn i urządzeń do robót ładunkowych oraz środków transportu stosowanych w budownictwie
29. nr 24 z 1.IX.61 r. znak: OR1-31/61 w sprawie podziału kompetencji kierownictwa resortu Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.
30. **Polecenie służbowe Ministrów Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz Przemysłu Ciężkiego** 1.VII.61 r. w sprawie powołania Zespołu dla zbadania przyczyn awarii pokładów gipsu w Z.P.G. „Dolina Nidy”.
- Pisma okólne Ministerstwa:**
31. nr 21 z 27.VI.61 r. znak: IN/W/5/1961/61 w sprawie sprawozdawczości statystycznej w zakresie inwestycji na 1961 r.
32. nr 22 z 7.VII.61 r. znak: ZP/61 w sprawie dokształcenia pracowników w zakresie szkoły podstawowej
33. nr 23 z 5.VII.61 r. znak: FE-2/13/444/61 w sprawie 3% opustu przewidzianego w pkt 5 wstępu do części „B” cennika nr 155-Z/60.
34. nr 26 z 31.VIII.61 r. znak: GM/2/9-14/21/61 w sprawie opracowywania uwag i opinii do projektów aktów normatywnych
35. nr 27 z 7.IX.61 r. znak: ZA-PS-XII-7/61 w sprawie makulatury.

**REDAKCJA I ADMINISTRACJA
MINISTERSTWO BUDOWNICTWA
I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH**
Warszawa, ul. Żurawia 3/5

Telefon Redakcji:
Centrala 21-05, wewn. 585.
Telefon Administracji:
Centrala 21-05, wewn. 424.

Warunki prenumeraty Dziennika Urzędowego Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych — prenumerata roczna zł 42,—. Cena pojedynczych egzemplarzy niezależnie od objętości zł 2,—. Wpłacać należy do Narodowego Banku Polskiego V Oddział Miejski w Warszawie na konto: „Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych — Biuro Budżetowo-Gospodarcze nr 1529-91-887, Cz. 8, Dział 7, Rozdział 3.

Cena zł 2,—

OPLATA POCZTOWA UISZCZONA RYCZAŁTEM

(miejsce na adres odbiorcy)

Adres zwrotny:

Warszawa, ul. Żurawia 3/5